

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 75 (426).

Неділя, 25 червня 1961 р.

Ціна 2 коп.

З високою нагородою, рідний Києве наш!

Подвиг радянського народу житиме у віках! Багатотисячний мітинг трудящих Києва у зв'язку з 20-річчям початку Великої Вітчизняної війни, нагородженням столиці України орденом Леніна і встановленням медалі „За оборону Києва“

Український народ, як і всі радянські люди, широко відзначив 20-річчя з дня віроломного нападу гітлерівської Німеччини на Радянський Союз і початку Великої Вітчизняної війни.

Під керівництвом мудрої Комуністичної партії трудящі нашої Батьківщини в найжорстокіших битвах відстояли великі завоювання Жовтня, виявили високу стійкість духу, полум'яний соціалістичний патріотизм, здобували небачену в історії перемогу, врятували людство від фашистського поневолення.

З величезною увагою трудящі України слухали по радіо і дивились по телебаченню виступ Першого секретаря ЦК КПРС, Голови Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова на зборах представників громадськості Москви у зв'язку з 20-річчям початку Великої Вітчизняної війни. Слова товариша М. С. Хрущова про велетенську силу і незламну волю радянського народу, згуртованого навколо рідної Комуністичної партії в боротьбі за свободу і незалежність своєї Батьківщини, про постійні зусилля Радянського уряду, спрямовані на встановлення міцного миру в усьому світі, про готовність Радянських Збройних Сил дати нищівну відсіч будь-якому агресорові — ці слова знайшли палкий відгук і повне схвалення у всіх трудівників міст і сіл республіки.

Двадцять роковини з дня початку Великої Вітчизняної війни український народ відзначає в обстановці всенародного політичного і трудового піднесення, викликаного підготовкою до XXII з'їзду КПРС, XXII з'їзду КП України. Керовані випробуванням вождем — Комуністичною партією, трудящі України

в братерській сім'ї радянських народів впевнено будують комунізм.

Великий вклад у розгром гітлерівської Німеччини разом з великим російським народом та всіма народами нашої країни вніс український народ. На заклик Комуністичної партії, по велінню серця славні сини і дочки Радянської України кували перемогу над ворогом на полях боїв, у партизанських загонах і на трудовому фронті.

І сьогодні, оглядаючи многотрудний, але великий і славний шлях боротьби і перемог Радянської Вітчизни, український народ перші слова широкій вдячності, полум'яної любові і безмежної відданості звертає до рідної Комуністичної партії, її ленинського Центрального Комітету — натхненників і організаторів усіх всесвітньо-історичних завоювань радянського народу на шляху до комунізму.

І як хвилюючий приклад беззавітного служіння Батьківщині, як гідний подиву за своєю силою прояв масової безстрашності, виділяється серед незлічених подвигів радянського народу в священній війні проти гітлерівських загарбників мужня оборона Ленінграда, Києва, Одеси, Севастополя, Сталінграда, цих міст-богатирів, міст-героїв. Незмірно велика радість прийшла вчора на Україну. Указом Президії Верховної Ради СРСР за героїзм, проявлений трудящими Києва в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками під час оборони столиці Радянської України в липні—вересні 1941 року, місто-герой Київ нагороджено орденом Леніна, встановлено медаль «За оборону Києва».

Ця хвилююча звістка сповнила величезною гордістю і радістю серце кожно-

го трудівника республіки, увійшла в кожний дім. На підприємствах, будовах, в установах, колгоспах, радгоспах і РТС проходять багатолюдні мітинги і збори, на яких трудівники міст і сіл висловлюють свою глибоку вдячність Комуністичній партії і Радянському уряду, особисто товаришеві М. С. Хрущову за високу оцінку ратного подвигу столиці України.

Багато бачив і пережив на своєму віку древній Київ, оспіваний у легендах і білинах як мати міст руських, коліска трьох братніх народів — російського, українського, білоруського. Гордо і величаво підноситься він над могутнім Дніпром мов символ слави, трудової і військової доблесті радянського народу.

Київ — столиця України — невід'ємної складової частини могутнього СРСР — докорінно змінив своє обличчя за роки Радянської влади. Буйним світлом розквітла його економіка і культура, місто розширило свої межі, прикрасилось чудовими архітектурними ансамблями, скверами і парками. Самовиддана, натхненна праця киян на благо Батьківщини приносила чудові, щедрі плоди.

Вогняним смерчем ввірвалася війна в прекрасне місто над Дніпром. Грудьми, зглізною стіною стали трудящі на захист Батьківщини, любимого міста. І в героїчні дні оборони 1941 року, і в радісні, незабутні дні визволення від фашистської неволі напередодні 26-х роковин Великого Жовтня Київ завжди був безстрашним солдатом, мужнім, стійким бійцем.

В доblesній обороні столиці Радянської України брали активну участь десятки тисяч синів і дочок російського, білоруського, казахського, грузинського та інших братніх народів Радянського Союзу.

Героїчну боротьбу трудящих очолили Київська міська і обласна партійні організації, керовані Центральним Комітетом Комуністичної партії України. Величезну політичну, організаційську і військову роботу в період оборони Києва вів член Політбюро ЦК ВКП(б), Перший секретар Центрального Комітету, Київського обкому і міськкому КП України, член Військової Ради військ Південно-Західного напрямку товариш М. С. Хрущов. Він весь час був на вирішальних ділянках бойових дій, на будівництві оборонних споруд, на підприємствах, безпосередньо керував організацією оборони міста.

Фашистські війська надовго були спинені на підступах до міста. Близько 3 місяців гітлерівській полчища рвалася до Києва, але, незважаючи на величезну перевагу в живій силі і техніці, так і не змогли взяти його штурмом.

З початку розбійницького нападу фашистської Німеччини на нашу країну і закінчення Великої Вітчизняної війни минуло багато років. Це був період самовідданої праці і великих перемог радянського народу в будівництві комунізму. За цей час Київ, як і всі міста і села нашої країни, став ще величнішим, ще прекраснішим. Бурхливо розвивається його економіка, він перетворився у великий центр науки і культури.

Тісно згуртовані навколо любимого Комуністичної партії і її ленинського Центрального Комітету на чолі з товаришем М. С. Хрущовим, з непохитною вірою в торжество ленинських ідей, великої справи комунізму, трудящі двічі орденосного міста-героя готують гідну зустріч XXII з'їздові КПРС і XXII з'їздові КП України. Впевнено, радісно дивляться кияни в своє майбутнє, сповнені рішмості добитися нових, ще величніших успіхів у боротьбі за комунізм.

22 червня Київ знову, як і в дні великих народних торжеств, прикрасився лозунгами, транспарантами і панно. На багатьох з них зображені незабутні картини героїчної оборони і визволення Києва, накреслені слова привітання киянам — захисникам і визволителям міста, слова великої вдячності Комуністичній пар-

тії — організаторові і натхненникові всіх перемог радянського народу.

Святковий вигляд має Палац спорту, розцвічений транспарантами, прикрашений квітами і зеленню. Сюди на мітинг, присвячений 20-річчю з дня початку Великої Вітчизняної війни, нагородженню міста-героя Києва другим орденом Леніна, прийшли тисячі трудящих — робітники фабрик і заводів, будов і транспорту, діячі науки і культури, представники партійних, радянських, профспілкових, комсомольських та інших громадських організацій, ветерани війни, солдати, офіцери і генерали Радянської Армії, студенти вузів і технікумів.

В глибині сцени на фоні величезного червоно-лазурового прапора виділяються зображення великого генія людства В. І. Леніна, два знаки вищої нагороди — ордени Леніна.

17 година. В президії займають місце керівники Комуністичної партії і уряду України товариші А. І. Гайовий, О. І. Івашенко, І. П. Казанець, Н. Т. Кальченко, Д. С. Коротченко, М. В. Підгорний, В. В. Щербіцький, М. Д. Бубновський, В. К. Клименко, А. Д. Скаба, П. Ю. Шелест, заступники Голови Ради Міністрів УРСР Б. І. Вольтовський, П. Я. Розенко, П. Т. Тронько, голова виконкому, Київської обласної Ради депутатів трудящих І. Й. Стафійчук, секретар Київського міськкому партії В. І. Дрозденко, голова виконкому Київської міської Ради депутатів трудящих О. Й. Давидов, командуючий військами Київського військового округу генерал-полковник П. К. Кошовий, міністри Української РСР, депутати Верховних Рад СРСР і УРСР, члени бюро обкому і міськкому партії, учасники боїв за Київ, прославлені командири військових частин і партизанських загонів, що діяли в роки Великої Вітчизняної війни, знатні люди столиці України.

Мітинг відкриває перший секретар Київського обкому КП України П. Ю. Шелест.

Звучить Державний гімн Радянського Союзу.

За пропозицією учасника оборони Києва І. Г. Миронова присутні з величезною однаковістю обирають почесну президію мітингу в складі Президії ЦК КПРС на чолі з вірним ленинцем, непохитним борцем за мир товаришем М. С. Хрущовим.

Під звуки маршу в зал вноситься прапор міста-героя Києва. Всі встають. Лунають бурхливі і тривалі аплоеси.

На мітингу виступив член Президії ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України М. В. Підгорний.

Потім виступили також колишній член штабу оборони міста, нині заступник міністра соціального забезпечення УРСР К. Ф. Москалець, учасник оборони Києва — колишній політрук арtdивізіону, голова завком заводу «Червоний екскаватор» І. Г. Пясецький, колишній командир бронепоезда ополченців, завідувач кафедрою Інституту фізкультури А. С. Тихоход, колишній командир роти партизанського загону, гірничий майстер шахти «Грузька» тресту «Макіїввугілля» М. Я. Єфременко, учасник визволення Києва, Герой Радянського Союзу підполковник М. Ф. Закутенко, студентка Київського Держуніверситету імені Т. Г. Шевченка Л. С. Ткаченко, перший секретар Київського міськкому партії В. І. Дрозденко.

Словами, що йдуть з глибини серця, всі промовці палко дякували Комуністичній партії і Радянському уряду за високу оцінку ратного подвигу міста-героя, запевняли, що трудящі Києва, весь український народ новими трудовими успіхами зустрінуть видатну подію в житті нашої країни — XXII з'їзд КПРС.

З величезним піднесенням учасники мітингу прийняли привітання Центральному Комітетові КПРС і Центральному Комітетові КП України.

(РАТАУ).

Торжество в Казахстані

АЛМА-АТА, 24 червня. (ТАРС). Сьогодні тут відбулось урочисте засідання Верховної Ради Казахської РСР, Центрального Комітету КП Казахстану, присвячене 40-річчю Казахської РСР і Комуністичної партії Казахстану.

Бурхливими оплесками була зустрінута поява в президії М. С. Хрущова.

Доповідь «Хай живе і провітает Радянський Казахстан» зробив перший секретар ЦК КП республіки Д. А. Кунаєв.

На урочистому засіданні виступив тепло зустрінутий присутніми М. С. Хрущов. Його промова була вислухана з глибокою увагою і не раз переривалась оплесками.

Палкою овацією зустріли учасники урочистого засідання привітання ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР, оголошене М. С. Хрущовим.

Виступ М. С. Хрущова транслювався всіма радіостанціями Радянського Союзу.

Учасників засідання і всіх трудящих республіки сердечно вітали керівники делегацій братніх республік, а також керівники делегацій Болгарії, Румунії, Монголії, які виступили потім.

З великим піднесенням було прийнято вітальний лист ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР.

Перебування М. С. Хрущова в Алма-Аті

АЛМА-АТА, 23 червня. (ТАРС). Сьогодні зранку Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов, який прибув в Алма-Ату на святкування 40-річчя Казахської РСР і Комуністичної партії Казахстану, зробив поїздку на високогірне озеро Іссик, що знаходиться за 60 кілометрів від столиці Казахстану на висоті 1780 метрів над рівнем моря в горах Тань-Шаню.

М. С. Хрущов зробив прогулянку по озеру.

Тваринники вирощують мільйон телиць, 50 мільйонів голів птиці. До святості комсомол республіки будував 26 великих відгодівельних пунктів для худоби.

День молоді на Україні проходить в період удар-

ного комуністичного декадника, оголошеного ЦК ЛКСМУ. Юнаки і дівчата виходять на суботники і недільники по благоустрою міст, селищ, вулиць, вони беруть участь у спорудженні житлових будинків, дитячих садків і ясел. «Хай ця наша праця буде додатковим подарунком любимій Вітчизні», — говорять комсомольці в день свого свята.

СВЯТО ЮНОСТІ, СВЯТО ПРАЦІ

КИЇВ, 24 червня. (РАТАУ). Великими успіхами в праці зустрічають юнаки і дівчата України День радянської молоді. Своєю працею і творчий порив вони присвячують XXII з'їздові КПРС і XXII з'їздові КП України. Багато хороших справ на рахунок комсомольців. Молоді комунари Києва широко розгорнули змагання за право називатись колективами кому-

ністичної праці імені XXII з'їзду партії. Їх гаряче підтримали молоді виробничники Харкова, Сталіно, Дніпропетровська, Львова. Вони дали слово закінчити трудовий рік у жовтні. Не відстають від грудячої молоді міст юнаки і дівчата села. Молоді кукурудзозводи республіки змагаються за одержання 50 центнерів зерна на кожній гектарі з 1200 тисяч гектарів.

Тісеня тобі і радості без краю

ТЕЛЕГРАМА

УКРАЇНА, КІРОВОГРАД,
ОБКМ КОМСОМОЛУ

Комсомол Башкирії гаряче вітає славу молоді Кіровоградщини з радісним літнім святом — Днем радянської молоді. Бажаємо вам, дорогі друзі, нових трудових успіхів у соціалістичному змаганні, великих трудових подарунків на честь партійних з'їздів в ім'я комунізму.

БАШКИРСЬКИЙ ОБКОМ КОМСОМОЛУ.

РАПОРТИ

трудоих перемог

ТВЕРДИМ комуністичним кроком до мети великої йдуть робітники Кіровоградського агрегатного заводу. В змаганні за звання колективу комуністичної праці вступило 5 цехів, 3 відділи, 7 дільниць, 17 змін і 36 бригад, 307 робітників. Інженерно-технічних працівників і службовців заводу борються за звання ударника комуністичної праці. Комуністичним змаганням охоплені 1112 чоловік, що становить 88 процентів всіх працюючих на заводі. Почесне звання вже присвоєно 3 змінам, 2 дільницям, 11 бригадам і 87 окремим робітникам.

По почину бригади Альбіни Кравцової з заводу «Червона зірка» на підприємстві широко розгорнулося шефство комсомольсько-молодіжних бригад комуністичної праці над бригадами, які борються за це звання. За кілька днів дві свята бригади Леоніда Ракіна, над якою шефствує колектив комуністичної праці Анатолія Рабіновича, присвоєно почесне звання. Наслідком шефства передових бригад є те, що зараз на заводі немає жодного комсомольця, який б не виконував змінного завдання.

Більше третини робітників підприємства виконують семигодинні завдання за шість, п'ять і менше годин. 154 комсомольці заводу працюють в рахунок серпня 1961 року, 57 — в рахунок пересіяння. В рахунок пересіяння трудиться вся комсомольсько-молодіжна бригада комуністичної праці другого механоскладального цеху, яку очолює молодий комуніст Михайло Берест.

Славних зерен сіячі

НАШ колектив, як і багато інших підприємств країни, переживає зараз дні великого трудового піднесення, викликаного змаганням за гідну зустріч ХХІІ з'їзду КПРС. За починком москвичів наші машинобудівники стали на вахту на честь з'їзду.

Зараз наш завод включився в змагання за звання підприємства комуністичної праці. Про те, що ми маємо всі можливості для перемог, говорять наші діла. За перший квартал колектив заводу завоював перше місце і перехідний Червоний прапор по Черкаському раднаргоспу, виконавши план на 108,3 процента.

15 травня колектив заводу з честю рапортував Батьківщині про виконання урядового завдання. Сільське господарство країни одержало 24 тисячі сівалок.

Значний вклад у ці успіхи червонозорівців вклала наша чотиритисячна армія молодих. 38 комсомольсько-молодіжних бригад удостоєні почесного звання колективів комуністичної праці, 65 бригад борються за це звання. Понад 460 юнаків і дівчат носять звання ударника комуністичної праці.

Добре відоме на заводі ім'я Вадима Каблукіна. Це його бригада формувальників ливарного цеху сірого

чавуну нещодавно удостоєна права називатися комуністичною.

З кожним днем соціалістичне змагання шириться. Вже близько 300 робітників заводу виконали трирічний виробничий план

Бригада свердловальниць механоскладального цеху № 3, якою я керую, носить звання комуністичної. Зараз ми боремося за право називатися бригадою комуністичної праці імені ХХІІ з'їзду КПРС і зобов'язалися: взяти шефство над двома бригадами свердловальниць своєї зміни і допомогти їм піднятися до рівня передових бригад до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС; випускати продукцію тільки відмінної якості, працювати без контролера; план десяти місяців виконати за дев'ять місяців — до 1 жовтня; норми виробітку виконувати не нижче, ніж на 130 процентів, тобто семигодинне завдання виконувати за шість годин; працювати без табельника, на один наряд і самим закривати наряд; розробити чотири раціоналізаторські пропозиції; зібрати п'ять тонн металу; відпрацювати на різних ділянках у підшефному колгоспі по 200 нормогодин.

В день свята юності ми раді доповісти про свої

перші успіхи. Виробничі плани щомісяця виконуємо на 135—143 проценти. Ми збрали 5 тонн металевого лому, розробили і запроваджуємо план підвищення продуктивності праці.

А як ми раділи, коли дізналися, що одній із бригад, над якими шефствуємо, присвоєно звання колективу комуністичної праці. Це бригада Марії Неклесі. У квітні вона виконала норму виробітку на 143 проценти.

Колектив усього заводу пройнятий зараз єдиним прагненням: достроково виконати виробничий план третього року семирічки. На шляху до досягнення такої мети лежить така важлива подія, як достроковий випуск мільйонної сівалки.

Ця подія — золота сторінка в славній трудовій біографії підприємства. Підраховано, що мільйонна сівалка повинна бути виготовлена 8 липня нинішнього року. Але робітники нашого заводу не раз вносили поправку в план. Немає сумніву, що так буде і на цей раз. Колективом взято курс на те, щоб мільйонна сівалка зійшла з конвеєра не 8, а 1 липня.

А. КРАВЦОВА,

бригадир бригади комуністичної праці заводу «Червона зірка».

РАПОРТИ

трудоих перемог

КОЛЕКТИВ робітників ливарного цеху ковкого чавуну 22 червня, на три дні раніше строку, рапортував про виготовлення деталей на мільйонну сівалку.

На 15 днів випередили всі роботи по випуску мільйонної за післявоєнної роки сівалки робітники відрубного відділення п'ятого ливарного цеху сірого чавуну.

Ці перемоги молоді червонозорівці присвячують ХХІІ з'їзду КПРС.

ЩОБ ВІДДЯЧИТИ ЛЮДЯМ

НАС було дві подружки:

Галія Капітанчук і я. Разом кінчали семирічку, разом роздумували над тим, що ж далі робити. Врешті-решт разом і на ферму пішли. В тому ж таки, 1956 році, я взялася за вирощування свиней. А потім вирішила до телят стати. Спочатку їх у мене було зовсім небагато: всього 28 голів. Попрацювала я трохи, відчувала, що можу й більше зробити. Взяла ще 22.

У минулому році я виростила вже 125 телят. Щодо бовий приріст кожної голови становив у середньому

950 грамів. Та це й закономірно: кормів завжди вистарь, раціону годівлі дотримуюся. Та до того ж у приміщеннях чисто. От і ростуть маленькі! Таки нічого не скажеш, у колгоспі господарському дбають про вирощування телят. І про людей у нас не забувають. І часу вільного більше є. Встигаєш і над книгами посидіти (я ж учусь заочно в Олександрійському сільськогосподарському технікумі), і заняття співочого гуртка відвідати.

А коли так, то, звичайно, й працюється охочіше, хочеться зробити ще більше хорошого, чимось віддячити людям. Тож ми всі (разом зі мною працюють ще Женя

Кравчан та

Люся Галімон) вирішили надалі ще краще трудитись. Що ж стосується мене, то я і в цьому році добуваю, щоб приріст живої ваги кожної тварини становив не менше 950 грамів. На змагання викликаю свою подружку Надію Кришталь з колгоспу імені Карла Маркса. Так що, тримайся, Надійко!

Т. ЯРОВА,

телятниця колгоспу імені Карла Маркса, Ульянівського району.

ЦЕ особлива гордість — працювати на ударній комсомольській будові. І Володимир Балануца дорожить цією честю. Після закінчення десятирічки юнак вибрав професію будівельника. Нині він трудиться на спорудженні Кіровоградського комсомольського м'ясокомбінату. Комсомолець не лише арматурник, а й оволодів суміжною професією електрозварника. Його щоденний виробіток — 120 процентів.

На знімку: комсомолець В. Балануца.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
23 червня 1961 р., 2 стор.

РАПОРТИ

трудоих перемог

У НЕСПОКІЙНИХ трудових буднях готували зустріч своєму святу молоді свинаркі області. Підтримавши заклик своїх новоукраїнських колег, юнаки і дівчата по-справжньому взялися за відгодівлю свинопололів'я. Молоді є чим звітувати в сьогоднішній день.

300 голів свиней загальною вагою 280 центнерів зняла з відгодівлі свинарка радгоспу «Більшовик» Олександрійського району Серафима Таборова.

Дівчина випередила Івана Ключка з колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району, який уже здав державі 260 свиней, а зараз відгодує 400 голів.

З хорошими показниками прийшли до радісного дня Галія Гаприлюк з колгоспу «Росія» Ульянівського району та Ніна Соловйова з радгоспу «Більшовик» Олександрійського району.

ГОРДИСЯ СВОЇМ ІМ'ЯМ,

ЩЕ з дитинства ім'я її завадало чимало прикрасів. У всіх подружок такі ласкаві, мелодійні імена: Галинка, Оленка, Соня... А в неї? Дюна... Ні тобі піжності, ні милозвучності ніякої. Яюсь навіть не втрималася, запитала у матері:

— І що це ти, мамо, так називали мене? Кра-

шого імені не було, чи що?..

Посміхнулася Олександра Назарівна:

— Хіба в цьому справа, доно? Аби щастя в житті мала—ось що головне.

Щастя... Так багато вона чула про нього, в книгах читала. І мріяла, звичайно. Правда, вона тоді ще не зовсім ясно уявляла, в чому ж саме щастя її, сімнадцятирічної дівчини, яка щойно десятирічку закінчила, ще й світу, як-то кажуть, не бачила. Але в одному, здавалось, була переконана: вона його тут, у селі, не знайде. Та й про яке щастя може мова йти в такій глушині? — не раз думалося тоді. Звичайно, його тільки в місті можна шукати.

З такими думками і поїхала в Крюків, до старшого брата. Якраз і батьки порадили:

— Ідь, доно. Іван десь влаштує тебе, та й житимеш у місті. А то що ти бачитимеш у цьому селі?

Поїхала із світлим

мріями, хорошими сподіваннями. Думала: тут почнетесь справжнє життя. А вийшло — навпаки. Ні робота (працювала вона в зеленому господарстві — квіти вирощувала), ні співробітників, ні, врешті-решт, міська метушня — не прийшлися до душі дівчині. Нудьгувала за рідною домівкою, за однокласниками, за простором степів безкраїх. І не витримала: року не минуло — повернулася. Дивувалися у селі:

— Чудна якась! Людські діти в місто рвуться, а вона...

ТА НЕ ЦЕ хвилювало Дюну. Інше тривожило. Повернутись-то повернулася, та тільки яка користь від цього? Сидить собі вдома, книжечки почитує, а до чого руки докласти — не знає. Допомогли товариші.

Довго говорили вони на тих зборах про те, що вже весна незабаром настає, що давно час готуватися до неї. Дісталося тоді тим, хто ніде не

працює. Не минулося й Домні.

А наступного дня зустріла Дюсю Харитонову, Лену Чижову, Галю Олександрову:

— Слухайте, дівчата, ніж блідки бити, давайте краще ділом займемось. Є в мене пропозиція: створити свою, комсомольську ланку. Будемо кукурудзу вирощувати. Ну, то як?

— Та воно і непогано було б... Та чи погодяться хлопці?

Хлопці погодились. І як тільки правління виділило площу (56 гектарів), молодь відразу ж почала її удобрювати. Не одна ніч залишилася недоспаюю, та зате хорошу підкормку одержала земля: по 28 тонн перегною на кожен гектар вивезли юні.

А коли настав травень, заметушилися:

— Домочко, коли ж сіяти будем? Земля ж уже прогрілася...

Нарешті прийшов той день. Надворі ледь-ледь розвиднялося, а Ганна Олександрова, Іван Ми-

В день молодості, сили і краси!

НАРОДЖЕННЯ ПІСНІ

Скільки їх, славних дочок, має Кіровоградщина! Це ж вони своїми невтомними руками підносять рідний край до вершин прийдешнього. Є в с. Вільшанка доярка Юля. Добре працює трудівниця. Оці рядки від щирого серця молодій комуністці Юлі Острроверкій присвячую.

III

Пролітали літа і весни,
Проходили зими нові.
І вслухались квіти чудесні
У дівочу барвисту мову.
І не раз тоді вітру подик
І пісню хорошу слухав,
Задивлялась на пишну вроду
І старенька моя Синюха.
А вона одного чекала,
І... здійснилася мрія-жодання:
Наша Юля дояркою стала...
Наша Юля стократ в пошани.

IV

В корівнику симфонія своя:
Задумливі молочні струни
Народжують в дійниціх луни,
Як ранок родить пісню солов'я.
Ця музика не писана ніким,
А створена дівочими руками,
Серця тривожить полум'ям палким.
І почули люди на землі.
Доярка Юля не жаліла сили,
З ті її старання не малі
Дівчачі орден Леніна вручили.

V

Робочі дні підносили й кислиць,
Та виборене щастя поміж ними:
Засмагли руки звикли до дійниць,
Звичайні руки стали золотими.
Який секрет? Секретів тут нема.
Є лиш любов до праці дєрзновенна!
І не в силі погасить зима,
Чи то невдача на шляху буденнім.
Бо все,
Що серце від землі взяло,
Лягло у мрії непорушним змістом.
І крила для польоту їй дало
Гаряче серце жінки-комуніста.

Никифор ПАЛИВОДА,
с. Вільшанка.

РАЮ мій,
Кіровоградський краю,
Ти щодня в оновленій красі.
Недарма ж все більше я кохаю
Розмах степу й клаптики лісів.
Я люблю діброви солов'їні
І звичайні сходи буряків,
Я люблю всім серцем Україну
Й працюваті руки земляків.
Вийди в степ,

Де трудяться дівчата,
Завітай на ферму хоч на мить:
Пісня там народиться крилата
І у світ широкий полетить.
Буде в ній мелодія щаслива,
Буде сміх, і радість, й жалі.
Буде сонця життєдайна злива
На моїй прославленій землі...

II

А он там,
Де стежка повертає
У обійми сонних яворів,
Зупинилась постать. Не пізнаєш...
Ще світання бродить угорі.
Підійшли... Це ж Юля, наша Юлька!
Тільки чом спинилася вона?..
Тихий ранок у сільськїм провулку,
Давній спогад в серці вирїна.
Давній спогад... Ну, а скільки нових!
Та хїба забудеш день навк,
Як на ферму йшло дївча бїдове,
А за ним ішов десятїй рїк.

ДІВЧИНО

Хайленко, Дуся Тропіна, Іван Глінкін та інші — всі 12 хлопців і дівчат разом зі своєю ланковою були вже в полі. Роботи вистачало на всіх: треба ж було готувати мінеральні добрива для внесення їх у ґрунт разом з зерном, слідкувати за роботою фіксатора.

А ланкова навіть переживала: чи витримають?

СХОДИ видалися хорощими, рівні квадрати радували своєю чіткістю. Та часті дощі значно сприяли росту бур'янів, і вони піднімалися з блискавичною швидкістю. Важкувато доводилося вісімнадцятирічним. От тоді й вирішило правління колгоспу допомогти їм. Приходить дівчата в поле, — а там уже більше 20 жінок кукурудзу прополюють. Кинулися до ланкової:

— Хто це розпорядився? Не дозволимо! Не треба нам допомоги, самі справимося... Що, не вірять нам?.. Нічого не поробиш, до-

велоса-таки колгоспницям залишити комсомольську плантацію.

Цей випадок цілком розвіяв сумніви ланкової. Таки вірними своєму слову виявилися друзі. Усе віддають для того, щоб вибороти по 50 центнерів королеви на кожному гектарі.

...Вона йде вздовж плантації, назустріч вітру і сонцю. Ось зійшла зі стежки, придивляється до рослин.

— Що, Домочко, милуєшся? — перервав її роздуми чоловічий голос.

Глинула: Віктор Георгійович, парторг колгоспний. Теж вивчає поглядом квадрати:

— Скоро, скоро зашумить буйнолиста... І зоглянутися не встигнеш...

Вона знає: буде ще білячого потрудитися. Ну то й що ж! Аби вже тільки швидше наставав той день, коли буде зламаний перший качан, вироблений власними руками.

Л. БАБИЧ.

Колгосп «Путь Октябрю» Онуфріївського району.

ПОДВІЙНЕ СВЯТО

ХОРОШІ справи нині у молодих робітників радгоспу «Сагайдак» Устинівського району. До свого свята вони підійшли з новими досягненнями. 14 червня колектив радгоспу рапортував Батьківщині про виконання річного зобов'язання по виробництву яєць. При плані 937 тисяч яєць вже здано 950 тисяч.

Великих успіхів добиваються тут і по виробництву качинного м'яса. Щодня звідси відправляється на заготівельний пункт 27—52 центнери цінної продукції.

В успіхах радгоспу — великий вклад молодих — Ліді Плотнікової, Надії Карпушиної, Марії Лисенко, Віктора Галущки, Антоніни Луцик, Валі Голуб, Раї Хмільової і багатьох-багатьох інших завзятих трудівників.

За успіхи в розвитку птаховництва ЦК ВЛКСМ нагородив комсомольську організацію радгоспу «Сагайдак» Почесною грамотою. Вона була вручена за кілька днів до свята юності. Тому у «Сагайдаку» сьогодні надзвичайне свято.

М. ПАВЛОВ.

РАПОРТИ трудових перемог

Всім понадпланових ешелонів вугля відвантажили гірники Олександрійської шахти № 2—3. В цьому велика заслуга молодих. Робітники очисного забою Федір Буряк, Леонід Лазаренко, Володимир Щербак та інші записали на свій рахунок по 200—300 тонн палива, відобутого в черні. Це і є їх трудовим подарунком Дню молоді.

Більш 12 літрів щодоби

УЧЕТВЕРТІЙ бригаді колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району доярки з великою енергією взялися за виконання взятих соціалістичних зобов'язань. Сима Мороз вже надоїла більше 1650 літрів молока від кожної з 20 закріплених за нею корів. До таких же успіхів наближаються і Валя Палдьонюк та Марія Малиця. Зараз середньодобовий надій молока на одну корову по всій фермі становить 12,6 літра.

Показники щодня зростають. Цьому сприяють умови, в яких знаходяться тварини. Зараз уся худоба вже переведена в літній табір, який обладнано доїльними апаратами та електрифіковано.

Добрий настрій нині у дівчат!

В. ХАРЧЕНКО.

СІМ'Ї РОБІТНИЧОЇ ДІТИ

ХЛОПЦІ з бригади Анатолія Якушева не беруть безпосередньої участі в будівельних роботах: вони не теслярі, не штукатури, не муляри... Вони — вантажники. Але від них теж залежить спорудження заводу, адже вантажі для будови йдуть через їх руки. І комсомольці ста-

раються якнайшвидше розвантажувати вагони, які приходять на адресу Долинського цукрового. Лише в минулому місяці вони скоротили простой вагонів на 139 годин, план вантажно-розвантажувальних робіт виконали на 162 проценти.

Живуть хлопці дружно, мов одна сім'я. То байдуже, що з'їхались вони сюди, на ударну комсомольську, з різних сіл області: Анатолій Якушев, Михайло Кіторга і Анатолій Корюсенко — з села Коробичино Новомиргородського району, Василь Грижак — з Ульянівського, Володя Кушнірук — з Бобринського... Всі вони комсомольці. А тепер про хлопців з цієї бригади говорять, що вони і братами стали. Це сім'я робітничка породила їх.

Працювати якнайпродуктивніше, використовувати всі наявні резерви — цим сільським стремлінням охоплені зараз комсомольці, які споруджують Долинський цукрозавод. З наближенням до знаменної події в

житті партії і народу — ХХІІ з'їзду КПРС — все яскравіше розгоряється вогник змагання. Особливо це відчувається зараз, в дні комуністичного декадника.

Члени бригади Анатолія Якушева на честь з'їзду партії взяли зобов'язання місячні плани виконувати не менше як на 125 процентів. Слова свого вони свято додержують.

Василь КУШНІРУК.

Спортом сильних і мужніх ось уже два роки в аероклубі ДТСААФ заклопотується Володимир Утьонков механік-наладчик Кіровоградської швейної фабрики. І юнак зрідився з голубими небесними даями. Незабаром він братиме участь у льотних республіканських змаганнях, які незабаром розпочнуться в Кіровограді.

На знімку: плотспортсмен В. УТЬОНКОВ перед чергоюм польотом.

Фото В. КОВПАКА.

ТАБІР НАД ІНГУЛОМ

У МАЛЬОВНИЧОМУ куточку над Інгулом розташувалася спортивно-оздоровчий табір студентів факультету фізичного виховання Кіровоградського педагогічного інституту. Обабіч річки алеї строгими рядами вишукувалися десятки палаток.

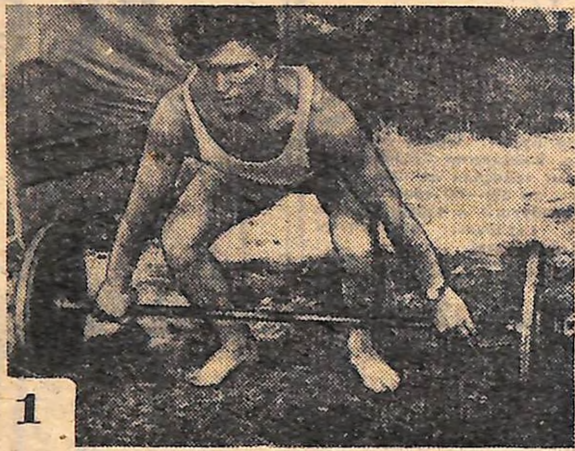
Ранок. Тихо в таборі. Та ось гучний голос горну сповіщає про підйом. І палаткове містечко оживає. За смаглими юнаками і дівчатами шквотяться на ранкову гімнастику. З цієї хвилини і починається трудовий день студентів.

Ось підходить до штанги першокурсник Віктор Корінецький. Ще мить — і снаряд буде піднято (фото № 1). Юнак завжди, крім загальної ранкової гімнастики, проводить розминку із своєї спеціалізації. То ж не дарма він домігся вже другого спортивного розряду.

Спеціалізовану зарядку проводять і легкоатлети, і гімнасти, і велосипедисти, і спортсмени інших видів спорту. Вона необхідна для удосконалення майстерності, для загального розвитку організму. І особливо тут, на свіжому повітрі.

— То нічого, що в таборі відсутні гімнастичні бруси, — говорить Анатолій Квач. —

Я завжди знаходжу вихід... Спортсмен підійшов до гімнастичних стоек і виконав стойку на руках, потім — кут. Грація м'язів підкреслила силу, спритність, красу. (Фото № 2).

В руках легкоатлета Володимира Панасова — жердина для стрибків у висоту. Студент зовсім нещодавно почав захоплюватися цим цікавим видом спорту. Ось він розбігається. Поштовх... і спортсмен легко подолав висоту. (Фото № 3). А скільки ще попереду спортивних і життєвих висот! Та Володимир кожну з них подолає, бо спорт допомагає йому не відступати перед будь-якими труднощами.

Поряд з Володимиром тренуються легкоатлетки Світлана Петриченко і Ліда Головата. Олександр Березан ось уже кілька разів підняв долає бар'єр. Що ж, це складний вид спорту. Він вимагає неабиякої техніки і бігу, і переходу через перешкоду.

А на березі Інгулу лунають глухі удари по м'ячу. Тренуються волейболісти. У кожного своя справа,

кожен зайнятий своїм улюбленим видом спорту.

— Незабаром спартакіада педвузів, — пояснює нам начальник табору В. Калашніков. — То ж і стараються... Весело живеться студен-

там у таборі над Інгулом. Вдень — заняття, купання в річці, прогулянки на човнах. А коли надходить вечір, на березі Інгулу розгоряється багаття. А навколо вогнища і пісні, і танці, і жарти.

І тільки біля опівночі над

табором опускається тиша. Та пройде 7—8 годин і разом з сонцем знову завиріє життя у мальовничому куточку над Інгулом

З Томська до місяця падіння тунгуського метеорита виїхала перша група комплексної експедиції — томського загону, очолюваного молодим ученим Томського медінституту Г. Ф. Плехановим. Томський загін є ча-

НАРОДНА МЕТЕОРОЛОГІЯ

У ВІХІДНИЙ день ви з друзями вирушили в мандріаку кудись у далекий ліс або на річку. Не встигли прийти на місце і отаборитись, як несподівано загримів грім і з темних важких хмар, що заволокли голубе привітне небо, полився рясний дощ. Спершу ви шукате захист дощ під густим деревом, а згодом, коли на одягу не лишається навіть сухого рубця, уже ніде не шукате схованки, а тільки ремствуєте: мовля, якби знав, що буде дощ, — сидіти собі дома і не ринувся... А скільки таких випадків буває в житті, коли не завдало б знати прогноз погоди! Збирається у подорож, на риболовлю чи, скажімо, на відпочинок у село — завжди задумується над питанням: а яка буде погода?

Звичайно, в наш час на це запитання легко дістати відповідь, — досить переглянути зведення метеорологічних станцій, подивитись на барометр.

А, крім того, є ще один вид метеорології, який може успішно використовувати кожний, і при тому без всяких приладів. Для цього необхідно знати народні прикмети і бути спостережливим.

На Україні з давніх-давен поширені народні прикмети, що завбачають погоду, але цінність їх різна. Одні з них відкинуті наукою, як такі, що суперечать законам природи, спростовані спостереженнями. Колись, наприклад, існували вислови: «Куди кінь повернув морду — звідти чекати дощу» або «Під час граду викинь вінчик через вікно — пройде». Однак значна кількість прикмет підтверджується науковими доказами і тому вважається безперечними.

Ще нічого не говорив про наближення дощу. Небо чисте,

безжурне, ледь повіває теплий приємний вітерець. А придивіться пильніше, і ви на кожному кроці помітите «сигнали» живих барометрів. Домашні птахи стають рухливими, метушаться зграї ворон, дощові черв'яки вилізуть на поверхню. Особливо чутливі до найнепомітніших змін погоди різноманітні комахи та бджоли, які ховаються перед негодою, що часто несе їм загибель. Перед дощем значно підвищується вологість повітря, крила комах легко вібрають вологу і стають важчими. Комахи змушені спускатись в нижчі шари і навіть, над поверхнею води, риба. Тому й кажуть: «Ластівки літають низько — на дощ», «Риба вискакує і над водою ловить комах — на дощ, на негоду».

Спостереження за поведінкою живих істот перед найнепомітнішими змінами погоди привело до виникнення таких найбільш поширених завбачень: «Якщо бджоли не вилітають на полювання — на дощ», «Перед негодою мурахи закривають більшість ходів у мурашнику», «Якщо п'явка спокійно лежить на дні — до ясної погоди».

Раніше в деяких селах як своєрідні метеорологічні прилади у банках з водою тримали жаб, в'юнів і по їхній поведінці передбачали погоду. Але не тільки поведінка тварин дозволяє робити прогноз погоди. Виявляється, непоганим «барометром» можуть бути і рослини. Адже є рослини, які розкривають своє листя або квітки в теплу погоду і закривають в холодну. Коношина, наприклад, зближує свої листочки, схляється перед негодою. Майже по всій Україні відома прикмета: «Квіти пахнуть сильніше перед дощем».

Поиснюється це явище досить просто. Перед наближенням дощу рослини погано випаровують воду, яка нагромаджується в дектарішці, а випа-

риваються лише пахучі речовини. Перед дощем внаслідок збільшення вологості повітря вогкою стає сіль, виразніше чути далекі звуки, спускаються

струни на музичних інструментах.

Одна з найпопулярніших прикмет «Дим стовбом — на мороз, на гарну погоду». Напередодні ж поганої погоди тверді частинки диму вкриваються шаром вологи і спускаються вниз, в результаті — «дим стелеться». Передвісником сонячної погоди є наявність роси, ознаки різких добових змін температури. Тому досить було хліборобу рано-вранці помітити на траві рясну росу, як він заповіняв: «Рясна роса до ясної погоди».

Колі сонце, місяць, зірки «бліднуть» — чекати дощу. Науковці пояснили це явище тим, що ми бачимо ці небесні тіла крізь шар перистих хмар, які складаються з льодових кристалів. Райдужні круги навколо місяця за народними прикметами є ознакою хмарності та посилення вітру. «Місяць в крузі несе воду в своїй розі», а «червонуватий місяць» передбачає сильний вітер.

Дуже поширеними на Україні були й такі народні прикмети: «Дощу не буває, коли вітер вночі стихає», «Красний вечір — ясний день», «Багряні зорі на дощ», «Зима без снігу — літо без хліба».

Ми розглянули кілька народних прикмет та завбачень погоди, що збігаються з науковими ознаками. Проте треба зауважити: дія, визначена в прикметі, може і не статися, оскільки атмосферні процеси дуже складні і навіть сучасній метеорологічній науці не завжди відомі причини, які обумовлюють ту чи іншу зміну погоди. Народні знання про погоду, вироблені протягом віків, дали поштовх до розвитку метеорології як науки і мають досі практичне значення.

В. НАУЛКО, науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії Академії наук УРСР.

стною метеоритної експедиції Академії наук СРСР. Академічну експедицію в складі 70 чоловік очолює московський учений К. П. Флоренський. 40 чоловік

Томського загону це ентузіастичні сибіряки і москвичі,

лідженні природи вибухових хвиль, а також шукання матеріальних залишків тунгуського метеорита. Своім завданням вона ставить також вивчення причини прискореного росту дерев і кущів у районі катастрофи,

Знову по слідах тунгуського метеорита

які ось уже третій рік, як тільки в тайзі розстане сніг, виїжджають до місця падіння метеорита.

У нинішньому сезоні експедиція продовжить дос-

виявлення меж ґрунтового покриву в місці вибуху, збільшеного вмісту рідкоземельних елементів. Дослідні роботи провадитимуться на значно більшій площі, ніж минулих років. Робота експедиції триватиме чотири місяці.

(ТАРС).

„Молодому комунару“ повідомили

На пленумі Кіровоградського міського комітету КП України, який відбувся 7 червня ц. р., відзначалося, що у місті все ще погано розвивається фізкультурний рух. Про незадовільну роботу обласної ради ДСТ «Авангард» говорилось у виступі секретаря комітету комсомолу агрегатного заводу Ю. Кваші. Про це писала газета «Молодий комунар» у номері за 9 червня ц. р.

Як повідомив голова обласної ради Союзу спортивних товариств і організацій тов. Жученко, матеріал газети обговорювався на пре-

зидії облради Союзу спортивних товариств і організацій. Критику слабкої роботи колективів фізкультури визнано правильною, а факт про те, що т. Капустін плячуть, не підтверджується.

Президія обласної ради Союзу спортивних товариств і організацій зобов'язала голову облради ДСТ «Авангард» т. Капустіна вжити заходів по поліпшенню фізкультурно-спортивної роботи в колективах фізкультури м. Кіровограда.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

ЛІКАРІ-БІЗНЕСМЕНИ

Цей випадок трапився в Північній лікарні в Голлівуді. Молодий батько Бернард Філіппс прибув за своїм немовлям. Настрій у нього був відмінний, і його радість не могла затьмарити навіть та обставина, що його кишені були майже пусті.

Але побачити своєї дитини Філіппсу не довелося. Лікарня пред'явила рахунок на 90 доларів. У Філіппса в кишені було лише сорок. «Немає грошей — не одержите дитини, — заявили йому в адміністрації. — Таке правило».

— Послухайте, — заперечив обурений батько, — ви ж не можете тримати його тут протягом необмеженого часу. Це протиприродно!

— Ми пропонуємо вам позичити десь грошей, якщо ви хочете одержати свою дитину, — почув Філіппс у відповідь.

Два дні точилася боротьба за малюка. Зрештою батькові довелося відправитись до судді. Випадок був настільки обурливим, що той був змушений стати на бік батьків. І лише з його допомогою питання було врегульоване. Маленька Джейн Ейн потрапила, нарешті, в батьківську оселю.

Ю. ПОПОВ.

Капіталізм без маски

Що їх чекає

НЕДАВНО французький міністр юстиції Мішле відвідав паризьку тюрму «Френ», де є відділення для нечовнолітніх правопорушників. Можна було подумати, що міністр ніколи не ходить в кіно і не читає газет — настільки великим було його здивування, коли він виявив у камерах сотні підлітків. Після свого візиту Мішле вжив «рішучих» заходів для викорінення дитячої злочинності. Він дав розпорядження, щоб... для дитячого відділення тюрми спорудили ще один будинок.

«В Алжирі багато роботи для їх зайвої енергії», — цинічно заявляє права газета «Фігаро». «Замість того, щоб бити один одного, — пише шоттижневик «Експрес», — вони будуть громити селища алжирців. Замість велосипедних ланцюгів або залізних палок, вони будуть озброєні кинджалами і автоматами. Замість вузьких брюк і чорних курток на них буде форма парашутистів. Замість біжок буде війна...»

Його останній бій

ПРОТЯГОМ багатьох років ім'я Жозефа Вуссана — знаменитого боксера гриміло на ринках Європи.

Вуссан народився 32 роки тому в бідній робітничій сім'ї. З дитинства він полюбив бокс. Ного швидкість, небезпечні ліві прямі удари висунули його в ряди прославлених боксерів. У 1954 році Вуссан вперше став чемпіоном Бельгії. Роком пізніше він переміг по очкам чемпіона світу в легкій вазі негра Хогана Кід Бассі. До кінця 1957 року Вуссан був чемпіоном Бельгії у легкій вазі. Але роки сказали своє слово і, вренті-решт, більші молодий боксер переміг чемпіона,

Вуссан повернувся туди, звідки він вишов завойовувати спортивну славу — в ряди бельгійського робітничого класу. Поступив працювати на металургійний завод на околиці Брюсселя. Він був на боці своїх братів — робітників, коли в кінці минулого року в Бельгії спалахнув великий страйк протесту проти «закона економії».

В цій класовій битві віддав своє життя і Жо Вуссан. Під час масової демонстрації в Брюсселі страйкуючих робітників 18 січня поліцейська куля пробила його груди.

М. БАЛКАНОВ.

Ми разом робимо зарядку. Фотохуд. В. Штейнберга.

Тільки факти

КАНЗАС-СІТІ (штат Міссурі). Ось що говориться в листі однієї жінки — матері двох маленьких дітей: «Вже кілька днів мої діти не одержують ніякої їжі, крім однієї — двох скибочок хліба і, пощайні, з підвунта рису».

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 38. Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова Облвидав, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 38.

БК 00669.

Зам. 4342.